

Stražarska

Kula

i
Glasnik Kristove Prisutnosti

“Stražaru, što je u pogledu noći?”

“Jutro dolazi, a i noć!” (Izaija 21:12,13)

POLUMJESEČNIK
SVEZ. XXX I. SIJEČANJ BROJ 1
A. D. 1909 – A. M. 6037

SADRŽAJ

Pogledi sa Stražarske Kule	367
Otvaranje Vrata Prilike	367
Osnova Našeg Povjerenja	367
„Ispuni Zavjete Svoje Svevišnjemu”	369
On je Uzašao na Visinu	369
Čekaj na Obećanje	370
Blagoslovi Pedesetnice	371
Značenje Pedesetnice	373
Spasite se od ovoga Naraštaja	374
Joelovo Proročanstvo o Pedesetnici	374
Drugačija upotreba riječi Posrednik	376
Tri Velika Saveza	376
„Pomoć od Gospodina”	379

STIJENO VJEKOVA
Jer nitko ne može postaviti
drugi temelj
OTKUPNINA ZA SVE

*“Na stražu ću svoju stati, na kulu se postaviti, i motriti da vidim što će mi
on reći, i što da mu odgovorim kada budem ukoren.” (Hab. 2:1)*

*Na zemlji tjeskoba naroda i smetenost, huka mora i valova (nemirni i nezadovoljni). Ljudima će srca klonuti od straha i od iščekivanja onoga što dolazi
na svijet: jer će se uzdramti sile nebeske (crkvene vlasti)...kada vidite da se to događa, znajte da je blizu kraljevstvo Božje. Podignite pogled i podignite svoje
glave; jer se približava vaše otkupljenje.—Luka 21:25-31*

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

POGLEDI SA STRAŽARSKE KULE

NIKADA prije izgledi za uspješno širenje Sadašnje istine nisu imali tako povoljne izgleda kao oni za 1909. Iako su u tijeku opsežne pripreme za obraćenje pogana, Federacija crkava očekuje povećanje snage i učinkovitosti svih Federativnih denominacija, ipak postoji značajan element izvan, kao i unutar, tih Sistema, koji je prilično nezadovoljan. Ono je gladno i žedno za nečim drugačijim, za nečim više od puke crkvene organizacije, plaćenih svećenika i plaćenih horova. Ova klasa osjeća želju da se približi Gospodinu, umjesto da bude vezana u denominacijski svežanj. Osjeća se da postoji praznina i formalnost povezana s mnogo toga što se naziva kršćanstvom, i da su mnogi očito privučeni Gospodinu svojim usnama, dok su njihova srca, njihovi osjećaji, daleko od njega i stvarno usmjereni na zemaljske stvari, dobre i loše.

Navedena klasa je spremna za Istinu, ali je u opasnosti da padne u kršćansku znanost, teozofiju, Emmanuelov pokret ili nešto slično. Ajme jadne ovčice! Istina je za njih, kao što je to Učitelj izrazio sličnom vrstom pri svom prvom dolasku, da ih je „promatrao kao ovce, ali bez pastira” – trebaju vodstvo, trebaju pomoć. Možemo biti sigurni da Protivnik pazi na njih i da se Dobri Pastir ipak brine za njih. I sigurno očekuje da ćemo mi, koji smo već okusili njegovu milost i stekli nešto znanja o njegovom planu, biti zainteresirani i za njihovu dobrobit, jer imamo njegov duh. Možemo očekivati da će nas upotrijebiti da dođemo do njih u značajnom broju, jer, njegovom milošću, imamo jedinu poruku koja im može donijeti istinski blagoslov milosti i mira, kroz spoznaju našeg Gospodina i Spasitelja i njegovog savršenog djela, prošlog i budućeg.

OTVARANJE VRATA MOGUĆNOSTI

Čini se da su naše mogućnosti za Novu godinu superiornije od onih bilo koje prethodne godine.

(1) Zato što su čitatelji STRAŽARSKE KULE više nego ikad svjesni svojih mogućnosti i odgovornosti i prednosti službe. Naše volonterske snage su veće i revnije, vjerujemo, nego ikad prije, a naša nova volonterska stvar je u novom i privlačnom obliku, koji će, vjerujemo, biti blagoslovljen od Gospodina da dopre do mnogih, unutar i izvan raznih denominacija. Nadamo se da ćemo brzo čuti od dragih prijatelja u svim smjerovima o tome što predlažu učiniti – koliko toga mogu i hoće razumno koristiti. Zajednički napor je koristan. Svaki se nastoji ugledati na drugoga, i svaki koji radi prima poseban blagoslov od Gospodina u svom vlastitom srcu, pored blagoslova koji može dati drugima kao instrument Istine.

NOVINSKE PROPOVIJEDI

Objavljivanje propovijedi u mnogim novinama je započelo, a čini se da će se nastaviti, pod Gospodinovim

blagoslovom i vodstvom, i da će tako biti dosegnuti milijuni čitatelja, uključujući mnoge na farmama, do kojih se inače ne bismo mogli nadati dosegnuti. Uglavnom je za ovaj odjel posla napravljen dogovor o prijenosu sjedišta STRAŽARSKE KULE u Brooklyn, New York. Očekujemo da ćemo svim našim pretplatnicima u Sjedinjenim Državama i Kanadi dati priliku za suradnju, u vezi s ovim odjelom, neko vrijeme tijekom godine. Primit ćete pismo s naznakom kako možete povoljno surađivati. U međuvremenu budite aktivni u drugim odjelima službe. Naši britanski prijatelji također će kasnije možda imati priliku sudjelovati u ovom radu.

TEMELJ NAŠEG POUZDANJA

Neki od dragih prijatelja izražavaju iznenađenje; ali već nekoliko godina predviđamo sve veći broj zainteresiranih za djelo. Naša su se očekivanja u tolikoj mjeri ostvarila da se čini prikladnim ponovno ponoviti stvar i dati razlog zašto nam se čini da su ovi otvori Božanske providnosti za širenje Istine u potpunom skladu s onim što bismo trebali očekivati, s našeg gledišta, koja se odnosi na polje Žetve. Napravimo na brzinu ponovnu anketu. Može povećati naša očekivanja i tako dovesti do povećanja energije za druge, a time i do povećanja naših vlastitih blagoslova.

Još uvijek vjerujemo da je godine 1881 poseban poziv ovog Evandeoskog doba prestao kao poziv. Naše razumijevanje još uvijek je da je na taj datum dovoljan broj izvršio posvećenje da dovrši predodređeni broj, i da Bog neće dopustiti da drugi budu pozvani, za koje ne bi bilo mjesta; da je, umjesto toga, uredio da drugi koji se posvećuju od tog vremena trebaju, poput slugu u prisposobi, čekati priliku da uđu u vinograd – možda bi se mogla dogoditi čak i u jedanaesti sat. Još uvijek razumijemo da će svi posvećeni i prihvaćeni 1881 godine biti podvrgnuti testiranju, dokazivanju, i da će, ako se netko nađe nedostojnim, njegovo ime biti izbrisano, a njegova kruna ostavljena po strani za drugoga, i da su se stoga upražnjena mjesta pojavljivala i popunjavala s vremena na vrijeme bez formalnog poziva – samo su posvećeni bili primljeni u prednosti službe i blagoslovljeni začecem Duhom i znanjem o istini.

Gledajući unatrag na 1881 nalazimo da je u nekoliko godina koje su prethodile tom datumu izvršen značajan rad na evangelizaciji – Moody i Sankey i, kasnije, sastanci probuđenja Whittlea i Blissa od 1875 do 1881. Činilo se da je njihov rad bio značajnije vrste nego onaj preporoditelja općenito od tada. Istaknuli su Opravdanje vjerom kroz zasluge dragocjene Kristove krvi i poticali na potpuno posvećenje Gospodinu, do stupnja koji je rijetko bio jednak evanđelistima. Velik broj je ispovijedao temeljito obraćenje, pod njihovim radom, a dubina njihova rada i utjecaja na ljude svjedoči velika

prodaja i korištenje njihovih evanđeoskih pjesama. Naše je mišljenje da je Gospodin upotrijebio te ljude, a kroz njihovu službu unaprijed određeni broj je dovršen u unaprijed određeno vrijeme, 1881.

PRETPOSTAVLJENI SLUČAJ

Pretpostavimo da je 1881, kad je poziv zatvoren, bilo ukupno 40.000 opravdanih i posvećenih koji vjeruju u dragocjenu krv. Neki od njih su možda bili dugo na putu, a njihov dan suđenja je bio skoro završio. Ali ako je naša pretpostavka o Moodyjevom djelu točna, znatna većina od tih 40.000 bila su 1881 godine obična djeca u Kristu, svježe prihvaćena od Gospodina i podložna poruci, ispitivanjima i dokazima. Budući da je Gospodin vrlo strpljiv i dugotrpljiv prema nama, ne bi nas trebalo iznenaditi ako bi mnogi od njih imali od pet do dvadeset pet godina testiranja i dokazivanja, prije nego što bi njihove krune bile proglašene oduzetima. Ako su ove pretpostavke mjerljivo točne, to implicira da, kao i obično, samo malo stado posvećenih čini svoj poziv i izbor sigurnim, i da je velika većina njih izgubila svoje krune i da su im imena izbrisana, što se tiče udjela u Grupi Nevjeste.

Uzimajući cijeli broj od 40.000 i uzimajući pobjednike na jednu četvrtinu od njih, i računajući tri četvrtine koji odlaze u Veliku gomilu, to bi značilo oslobađanje od 30.000 kruna, i stoga, značilo priliku za sličan broj za ući u posjed tih kruna.

Prednost bi sigurno bila dana opravdanima, koji bi, iskazujući vjeru u krv i posvećujući se Gospodinu, bili predstavljeni prisposobom o vinogradu, kao čekajući i pozvani da uđu u jedanaesti sat, bez konkretnog obećanja nagrade. Naše je uvjerenje, u skladu s prethodnim, da je sada veliki broj kruna ispražnjen i čeka nove podnositelje zahtjeva. Ovo je više od neutemeljene pretpostavke, jer nemamo li pred sobom činjenicu da je značajan broj u posljednje vrijeme došao iz svjetovnosti i grijeha u svjetlo Sadašnje Istine, u povlastice Vinograda, i dokazujući svojim plodovima Duha Svetoga da su začeti od Duha? Budući da su Božanske metode nepromjenjive, i budući da opravdani i djeca opravdanih imaju prvo mjesto u Božanskim mogućnostima ovog Evanđeoskog doba, zaključak je jasan da je veliki broj kruna sada nedodijeljen. I u potpunom je skladu s tim širi opseg koji se daje za kruženje Sadašnje istine.

To su naši razlozi za velika očekivanja vezana uz godinu koja počinje. Dodatno bismo mogli primijetiti da je samo za očekivati da oni koji su došli u svjetlo Sadašnje Istine, i koji su, takoreći, sakupljeni kao pšenica iz kukolja, trebaju početi primati svoju vršidbu, da se potpuno odvoji žito od pljeve. Dakle, onda, dok predviđamo veliki napredak za Istinu, moramo također predviđati bolna iskušenja i, možda,

razočaranja, u odnosu na neke od kojih smo očekivali bolje stvari – čak i sunasljedstvo u Kraljevstvu.

„TISUĆU ĆE PASTI”

„Tisuću će pasti uz tebe, deset tisuća s tvoje desne strane”, proročka je slika vremena kušnje koje je sada na Crkvi. Vidimo kako deseci tisuća već padaju u višu kritiku, evoluciju, teozofiju, kršćansku znanost i razne druge zablude. A bliže nama, kraj nas, posvećeni poput nas, neki padaju. Čini se da pitanje nije, Tko će pasti, nego, kako biblijski rečeno, „Tko će se moći održati?” U devedeset prvom psalmu prorok govori tko će opstati, naime, Oni čije je prebivalište Gospodin; oni koji borave pod njegovom sjenom; oni koji se uzdaju pod njegova krila za zaštitu. Slika je ona majke kokoši koja, kad je jastreb u blizini, kokodače za svoje leglo, zove ih pod svoju sjenu, pod svoja krila, pod svoju posebnu zaštitu. Čini se da odgovara kvocanju kokoši na ovoj slici „zavjet”, ili svečana odluka o velikoj vjernosti življenja, u skladu s našim izvornim zavjetom, u mislima, riječima i djelima.

Kao rezultat poslušnosti ovom pozivu upozorenja, mnogi od nas su privučeni vrlo blizu Gospodinu, pod sjenom njegove zaštitničke brige, gdje nam se ne može približiti nikakva šteta i samo ćemo svojim očima vidjeti što će zadesiti druge, koji odbijaju ovo utočište – drugi koji će posmrtni u ovom zlu danu, i biti uhvaćeni u zamku i biti ulovljeni od strane velikog Ptičara i njegove demonske vojske. Bolno je pisati, pa čak i razmišljati o nekima koji su, prije dvadeset i trideset godina, bili s nama srcem i rukom penjući se na Sionsko brdo, boreći se u dobroj borbi vjere, držeći se vječnog života, razvijajući plodove i milosti Duha Svetoga, i očekujući da će uskoro podijeliti s Otkupiteljem slavno djelo Kraljevstva, ali koji su od tada postali umorni ili klonuli u svojim umovima, ili su se okrenuli svađi ili ispraznoj slavi. Naša je dužnost i privilegija učiniti sve što je u našoj moći da ih povratimo iz moći protivnika. Ali nakon što smo učinili sve što možemo u njihovu korist, nije na nama da dovodimo u pitanje Božju mudrost i ljubav u vezi s tim pitanjem, već radije, s punim pouzdanjem, da znamo da Gospodin nadzire poslove svih koji su njegove ovce, i neće dopustiti da dođemo pod veća iskušenja i kušnje nego što ćemo, uz pomoć njegove milosti, moći izdržati. Stavimo pečat na to da je Gospodin istinit, vjeran. Nećemo li mi ili drugi uspjeti dobiti obećanu nagradu, to neće biti rezultat Božanskog nemara ili neučinkovitosti, već našeg vlastitog.

Dok razmatramo ovu temu, koristimo priliku da istaknemo da će naše kušnje i testovi kao duhom začelih Novih stvorenja u Istini sigurno biti na tri točke:

(1) Vjera. (2) Poniznost. (3) Ljubav.

Neuspjeh u bilo čemu od ovoga značit će katastrofu. Izaći kao pobjednik u sva tri značit će

energiju i predanost poznavanju i vršenju Očeve volje. Vrijeme je kratko. Testovi će biti teški. Ali onaj koji je s naše strane veći je od svih koji su protiv nas i spreman je pružiti svaku potrebnu pomoć, ako su naša srca samo odana u spomenutim točkama; a ako nismo lojalni, onda to ne bi bila volja Božja da bismo trebali biti ubrojani među Izabrane, jer ne bismo bili iz unaprijed određene klase, „Slike njegova Sina.”

ISPUNI ZAVJETE SVOJE SVEVIŠNJEM

Ove nas misli vode do ispravnosti dobrih odluka, svetih zavjeta, a početak godine je izvrsna prilika za njihov početak. Tko god je stvarno i ispravno zahvalnog srca, u ovo će doba posebno voljeti reći, s

UZAŠAO JE NA VISINU

– DJELA APOSTALSKA 1:1-14 . – 3. SIJEČNJA –

Ključni tekst: – „I dok ih je blagoslivljao, odvojio se od njih i bio uznesen na nebo.” – Luka 24:51

Odbor za nedjeljnu školu organizirao je lekcije za 1909 o širenju prve Crkve. U skladu s tim, naše lekcije za ovu godinu bit će uglavnom izvučene iz knjige pod naslovom Djela apostolska. Sveti Luka je autor ove, koju neki opisuju kao najbolju od svih crkvenih povijesti. Budući da se zapis naglo zatvara, prije smrti svetog Pavla, razumno se pretpostavlja da je knjiga bila dovršena oko 63 godine. Prvi stih naše lekcije aludira na njegovo prethodno napisano djelo, Evanđelje svetog Luke, u kojem je iznio ono što je Isus počeo činiti i poučavati. Postoji sugestija da je pisac imao na umu da se njegova sadašnja rasprava odnosila na nastavak djela našeg Gospodina po njegovom svetom Duhu preko njegovih apostola i sljedbenika. Ovo stajalište koje je dano je veličanstveni zamah ili pogled i povezuje djelo koje je naš Gospodin započeo na Jordanu i završio na Kalvariji, i od tada ga nastavlja svojim Duhom i kroz svoju Crkvu, i nastaviti će do završetka Crkve, koja je njegovo Tijelo, i njenog proslavljenja u Kraljevstvu, i blagoslov Kraljevstva će se zatim da okrenuti na blagoslov i uzdizanje čovjeka. Mali početak, kušnje i trijumfi djela tek trebaju uroditi obilnim plodom izraženim u izjavi da se pred Isusom mora prignuti svako koljeno i svaki jezik priznati na slavu Boga, Oca. I tko se tako ne pokloni i prizna i preda poslušnost Mesijanskom Kraljevstvu, bit će potpuno „uništen iz svog naroda” – u „Druvoj smrti”.

„Sveti Luka, pjesnik, i više od pjesnika, govori nam kako je svjetlo svjetionika kršćanstva bljeskalo od Jeruzalema do Antiohije – od Antiohije do Efeza, i do Troade i do Filipa – od Filipa do Atene i Korinta, i na koncu je bilo upaljeno u samoj palači i pretoriju Cezara u carskom Rimu. Svjetlo svijeta sinulo je iz malog judejskog sela i zasjalo u galilejskim brdima, a onda kao da je zašlo na Golgotu usred katastrofalne pomrčine ... Knjiga Djela pokazuje nam kako se je, ponovno rasplamsalo iz žeravice u kratkom razdoblju

psalmistom: „Što da uzvratim Gospodinu, Bogu svome, za sva njegova dobročinstva prema meni?” Zatim dolazi odgovor: „Uzet ću čašu spasenja (koja je čaša žrtve), zazivajući ime Gospodnje (da mi milost pomogne). Ispunit ću svoje zavjete Svevišnjem, u prisutnosti svih ljudi.” Oni koji slijede ovaj pravac, bilo da ga zovu Zavjet ili Odluka, i bilo da o tome izvješćuju druge ili umjesto toga zadržavaju to za sebe, imaju blagoslov. Ali priznati i ispuniti zavjete u prisutnosti braće i sestara Gospodinove obitelji božanski je naznačeno da je naš pravi put. I što se potpunije pridržavamo ove pripreme, vjerujemo da će potpuniji biti naš blagoslov i veći naš napredak prema Nebeskoj baštini.

od trideset godina, zasjevši nad Egejom i nad Hadrijem, i ispunilo Aziju, Grčku i Italiju, takvom Svjetlošću kakva nikada prije nije zasjala na kopnu ili moru.” – Farrar.

Ovo je prekrasan opis, no ipak ga moramo modificirati do te mjere da se prisjetimo da Sunce Pravednosti nije tada osvanulo, nego tek sada sviće. Izraz našeg Gospodina bio je onaj istinitiji, naime, da je svaki njegov sljedbenik bio svjetiljka ili svijeća upaljena od njegove, koja se ne smije staviti ispod posude, nego uzdignuta, da se rasprši tama. Paljenje svježih svijeća, tako reći, nosilo je prosvjetiteljski blagoslov. Božja Riječ je svjetiljka za njegov narod, da vodi njihove korake i, kako oni postaju osvjetljeni, svijet je proporcionalno blagoslovljen. „Tvoja je Riječ svjetiljka nozi mojoj i svjetlo stazi mojoj.” (Psalam 119:105.) „Imamo i sigurniju riječ proroštva; dobro činite što pazite na nju, kao na svjetlo koje svijetli u tamnom mjestu, dok ne svane dan.” – 2 Pet. 1:19

POKAZAO SE ŽIV

Povjesničar nas ukratko podsjeća na četrdeset dana između Gospodinova uskrsnuća i njegova uzašašća, da se on pokazao svojim apostolima i dao im određene upute u pogledu Duha Svetoga; da trebaju čekati njegovo darivanje, kao Očev pečat njihova prihvaćanja članstva u Kraljevskom svećenstvu i službi Istine kao njegovi veleposlanici. Sve ove upute, itd., bile su glede „Kraljevstva Božjeg.” Ovu središnju misao treba imati na umu. Božje Kraljevstvo je obećano – da može srušiti Sotonino kraljevstvo i osloboditi čovječanstvo iz ropstva grijeha i smrti. Mesija je trebao biti kralj, a Izrael, Abrahamovo potomstvo, njegovi pomoćnici i sunasljednici u tom Kraljevstvu i njegovom djelu. Prirodni Izrael pokazao se nedostojnim naklonosti, kao što je Bog preokao preko proroka, a prednosti oduzete od njih trebale su biti dane ostatku „pravih Izraelaca,” i

dovoljnom broju među poganima da se upotpuni broj koji je božanski namjeravan i predodređen. Ispravno je, dakle, sve rečeno i učinjeno, izravno ili neizravno, pripadalo Kraljevstvu.

Kao što je sveti Luka u svom Evanđelju iznio Isusovu osobnost kao magnet koji privlači nade i utvrđuje povjerenje „pravih Izraelaca,” tako u Djelima apostolskim on to koristi da još uvijek ukazuje na našeg Gospodina kao središnju figuru, Magnet. Doista, gledano sa stajališta Uskrslog, Proslavljenog, visoko uzvišenog, daleko iznad poglavarstva i moći, magnetske kvalitete mesijanske osobnosti su uvelike pojačane. Dok nikada ne zaboravljamo njegov zemaljski život i žrtve, naša srca i umovi gledaju na njega sada kao na onoga koji uvijek živi, Glavu Crkve, Kralja Slave, koji čeka navršenje svoje Zaručnice, i u dogledno vrijeme da preuzme posjed zemaljske vlasti i započne veliko djelo Obnove.

Danas je važno kao i uvijek da pred našim umom držimo misao o osobnom odnosu našeg Gospodina prema svakoj osobini njegova djela. Ako je njegova poruka ranoj Crkvi bila da se prisjeti njegovih riječi, „Evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta”, misao o Gospodinovoj osobnoj prisutnosti sada u žetvi trebala bi nam biti još dojmljivija. Ako je držao nadzor ili kontrolu nad svim poslovima svog naroda tijekom cijelog Doba, ne čini li nas pomisao na njegov Drugi dolazak i još intimniju povezanost sa svakim malim detaljem onoga što je planirano radosnijima da budemo pažljiviji, revniji? U onoj mjeri u kojoj to budemo mogli jasno imati pred svojim umovima, to će nas učiniti sretnima u pogledu ispravne borbe i ispravnog djelovanja. Na primjer, ako bi nam Protivnik dao sugestije o nezadovoljstvu ili nezadovoljstvu načinom na koji stvari koje se odnose na Gospodinov narod napreduju, odgovorimo mu da znamo da je u zabludi, jer je sam Gospodin prisutan i nadzire svoje djelo. Ako se u bilo kojem trenutku čini da stvari idu suprotno našim nadama ili očekivanjima, nemojmo misliti da je Gospodin zanemario nadzor nad svojim djelom i dopušta Protivniku da ga razbije u komadiće. Naprotiv, učvrstimo svoja srca u činjenici da je Gospodin previše mudar da bi pogriješio i da je sposoban koliko je voljan učiniti da sve zajedno funkcionira na dobro nama i svima pozvanima, prema svojoj namjeri. Ako smo u iskušenju da se umiješamo u stvari koje je Gospodin stavio u ruke drugoga, neka nas ova misao obuzda i savjetuje nas da posvetimo veću pozornost onome što nam je Gospodar povjerio na brigu, i da „Svaki sluga stoji svome Gospodaru ili pada,” a na njemu je da odobri ili ne odobri. Nije, dakle, na nama da preuzmемо upravljanje ili kontrolu ili da u bilo kojem stupnju namećemo drugima svoja gledišta, nego radije da izvršimo svoj dio što je vjernije moguće, i prepustimo rezultate Gospodinu,

shvaćajući njegovu prisutnost i brigu, njegovu mudrost i njegovu ljubav.

ČEKAJTE OBEĆANJE

Duh Sveti je bio obećan i valja ga čekati kao ostvarenje i početak novoga djela, razvoja kršćanske Crkve. To im je prikazano kao krštenje i uranjanje s Duhom Svetim, a u suprotnosti s Ivanovim krštenjem ili uranjanjem u vodu. Ovo krštenje Duhom Svetim predstavljalo bi im činjenicu da je umro za ljudski grijeh, da je bio primljen u Očevu prisutnost i da je ponudio svoje zasluge za one koji su povjerovali u njega i prihvatili ga. To bi očito predstavljalo znak ili oznaku, ne samo da su im grijesi oprošteni, već i da je njihovo posvećenje prihvaćeno, i da su sada usvojeni u Božju obitelj, začeti od njega kao duhovni sinovi, koji, ako se žele razviti u skladu s njihovim savezom, u Kristovoj školi, u svoje će vrijeme biti rođeni od duha u uskrsnuću u božansku prirodu.

Dok su bili s njim i bili poučeni o stvarima koje se odnose na Kraljevstvo, i u vezi s nužnošću čekanja za krštenje duhom, postavili su Gospodinu važno pitanje: „Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme ponovno obnoviti Kraljevstvo Izraelu?” Ali on je odgovorio: „Nije na tebi da znaš vremena ili razdoblja, koje je Otac stavio u svoju moć,” ili vlast.

Učenici su dovoljno dobro razumjeli da će obnova Izraela na mjesto utjecaja i moći kao nacije biti događaj velikog trijumfa našeg Gospodina u preuzimanju vlasti nad Zemljom, ali nisu u potpunosti shvatili, jer je ovo Evandeosko doba, tako reći, zagrada, u kojoj je Klasa Nevjeste bila u tijeku odabira između cijelog čovječanstva. Opazili su da ih Učitelj napušta i bili su željni informacija, ali u biti im je rečeno da mogu vidjeti samo jedan korak unaprijed i da moraju hoditi vjerom, a ne gledanjem. Na drugom mjestu smo obaviješteni da je naš Gospodin rekao svojim sljedbenicima da ne samo da nijedan čovjek nije znao dan i sat koji obilježavaju razvoj Božanske Namjere u vezi s otvaranjem novog razdoblja, nego to nisu znali ni anđeli na nebu, niti naš Gospodin Isus; da je Otac držao cijelu stvar u svojim rukama, u svojoj vlasti. Ovo je bolje ilustrirano u simbolici Otkrivenja, peto poglavlje, gdje je Božanski plan predstavljen kao zapečaćen i dan našem Gospodinu nakon njegove demonstracije njegove vjernosti na Kalvariji i njegova uzašašća u slavu. Međutim, ništa u izjavi ne implicira da naš Gospodin i njegovi učenici i anđeli s neba nikada ne bi znali za vremena i razdoblja. U dogledno vrijeme svaka će značajka biti otkrivena onima za koje bi bila „hrana u pravo vrijeme,” jer „Vama je dano znati otajstvo Kraljevstva Božjega, a onima izvana sve se to govori u prispodobama.”

Ali dok nije došlo vrijeme da apostoli shvate pojedinosti obnove Izraela, itd., drugo znanje i drugi

rad su čekali, čim ih Otac označi izljevom Svetoga Duha. Tada nije bilo pravo vrijeme za razgovor o stvarima koje su bile daleko unaprijed. Ono što je odmah bilo pri ruci bio je njihov rad svjedočenja za Isusa, govorenja svega što su znali o njemu, kako bi drugi mogli znati i biti blagoslovljeni kroz njihove službe. U dogledno vrijeme oni neće biti ograničeni na Jeruzalem i Judeju, već bi mogli otići u Samariju, da, i do najudaljenijih dijelova zemlje; jer na kraju bi poruka bila za svako stvorenje.

Riječ ovdje prevedena svjedoci je na grčkom, martyres, od koje dolazi naša engleska riječ martyr, označavajući one koji svjedoče po cijenu patnje ili smrti. Apostolima je možda izgledalo čudno da će ih kazivanje dobre vijesti koštati patnje, a nama danas može izgledati još čudnije da navještaj pravog Kristovog evanđelja donosi progonstvo i poziva na mučeništvo. Ali to je istina, i Učitelj je objasnio razlog, rekavši: „Tama mrzi svjetlost.” Svijet općenito, uključujući kršćanstvo, manje-više je pod Protivnikovim zabludama, i tko god je vjeran u iznošenju Gospodinove poruke nadugačko i naširoko, brzo će naići na protivljenje tamo gdje ga je najmanje očekivao. Božja dobrota, njegova ljubav, te dužina i širina, visina i dubina njegova plana spasenja toliko su strani pomračenom umu da izazivaju progon, jer je Istina čudnija od fikcije. Pouka za nas ovdje je da ovo svjedočenje još nije završeno, i da bismo naišli na

odobranje našeg Gospodina kao njegovi predstavnici moramo biti mučenici u ovoj ili onoj mjeri. Što smo vjerniji, vjerojatno ćemo imati više prilika za trpljenje i sukladno tome bit će naš udio u vječnoj težini slave, koju Bog čuva za one koji ga tako ljube i služe mu.

DOĆI NA ISTI NAČIN

Dok je govorio, naš se Gospodin počeo uspinjati i ubrzo ga je obavio oblak i sakrio ga od njihovih pogleda. Čekali su, izgledajući kao da očekuju da ponovno siđe, ali umjesto toga pojavila su se dva anđela i rekla: „Zašto stojite i buljite u nebo? Ovaj isti Isus, koji je od vas uzet na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da odlazi u nebo.” (Djela 1:11.) Izjava nije da bi ga vidjeli kako dolazi kao što su ga vidjeli da odlazi, jer sigurno nisu. Umrli su. I tek nakon što je to učinio ponovno može doći do njihovog buđenja, njihovog uskrsnuća. Niti su anđeli rekli da će ga itko vidjeti kako dolazi. Oni su samo objavili veliku činjenicu, da će on tako doći, i da će njegov dolazak biti na isti način kao i njegov odlazak. Zapažajući ovo pažljivo, pitamo se, na koji će način biti njegov drugi dolazak? Odgovor je da kao što je njegov odlazak bio tih, tajnan, nepoznat svijetu, poznat samo njegovim najintimnijim i najdražim sljedbenicima, tako će i njegov drugi dolazak biti na sličan način – ne uz povike i glasove i trube, nego tajno, tiho, „Kao lopov u noći.”

BLAGOSLOVI PEDESETNICE

– DJELA 2:1-11 . – 10. SIJEČNJA –

Ključni tekst: – „Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugoga Tješitelja da ostane s vama zauvijek: Duha Istine.” – Ivan 14:17

Poruka NAŠEG Gospodina svojim učenicima kada ih je napuštao bila je da se vrate s Maslinske gore u Jeruzalem i tamo ostanu dok se ne obuku silom s visine. Za mnoge bi deset dana čekanja izgledalo ozbiljnim gubitkom dragocjenog vremena. Razmislite o tome! Stotinu i dvadeset Gospodinovih posvećenih ljudi besposličari deset dana – ne propovijedajući, niti liječeći, niti baveći se nekim posebnim vjerskim radom – zanemarujući posao i zarađivanje novca, kao i sve zemaljske interese. Što su radili? Zapis implicira da je njihov poseban posao tijekom tih deset dana bila molitva i preklinjanje Bogu. Što su htjeli? Oni su već bili u odnosu s Bogom kroz vjeru, i bilo im je dopušteno da mu se mole kao svom Ocu. Oni su već znali za Isusa i on ih je već blagoslovio na razne načine, a neki od njih bili su njegovi glasnici. Zašto odgađati? Zašto moliti? Zašto ne biste odmah otišli u vinograd i radili? Da su bili ostavljeni da sami vode svoje korake, bez sumnje bi bili na poslu, ali oni su slijedili Riječ svoga Učitelja, sjećajući se svjedočanstva, „Poslušnost je bolja od žrtve.” Nisu znali koje su im kvalifikacije potrebne za buduću

službu. Oni su samo sve povjerali svome Gospodaru i pokorno čekali obećani blagoslov i pripremu.

Potreba za njihovim zadržavanjem bila je trostruka:

(1) Bili su nesposobni za posao koji im je namijenjen, sve dok za to nisu bili ovlašteni.

(2) Nisu mogli primiti blagoslovljeno pomazanje sve dok Otkupitelj najprije nije uzašao na nebo, „Tamo da se pojavi u prisutnosti Božjoj u našu korist,” u ime vjernika. Pripadnici pale rase, oni su već bili privilegirani, poput njihovog oca Abrahama, da se vrate u naklonost Bogu kao njegovi prijatelji, budući da su „opravdani vjerom”. Mogli su mu se, kao opravdani, obratiti u molitvi: „Oče naš, koji jesi na nebesima”. Oni nisu bili neprijatelji u srcu, nego odani, iako su, da upotrijebimo apostolov jezik, bili „neprijatelji zbog zlih djela”, zbog nesposobnosti da se savršeno drže božanskog zakona. Oni nisu bili buntovnici kojima je trebao Posrednik, već odani, iako nesavršeni, prijatelji kojima je trebao Otkupitelj i Zagovornik. Njihov Otkupitelj svjedoči: „Sam vas Otac ljubi.” I opet, u molitvi Ocu glede njih, rekao je: „Bili su tvoji i ti si ih meni dao.” Ipak, prije nego što ih

je božanska pravda mogla prihvatiti kao žive žrtve na Gospodnjem oltaru, bilo je potrebno da Otkupitelj definitivno odredi njihovu otkupninu. To je učinjeno tijekom deset dana njihova „iščekivanja sile s visine.” Izlivanje Duha Svetoga svjedočilo je predstavljanju i božanskom prihvaćanju zasluga Kristove žrtve u njihovu korist. To je omogućilo njihovo prepoznavanje kao novih stvorenja, njihovo začecje u novoj duhovnoj prirodi kao sinova Božjih, njihovo pomazanje duhom kao članovima Kraljevskog svećenstva.

(3) Ovih deset dana molitve bilo je potrebno i da se osposobe i pripreme Gospodinovi učenici za primanje Duha Svetoga. Ljudski um nalikuje sobi čija se vrata moraju otvoriti prije nego što se u nju mogu staviti blaga. Vrata na ovoj slici bi simbolizirala volju, koja najprije mora dati pristanak na sve što ulazi u um, srce, život. Nadalje, prostorija koja je već napunjena i pretrpana ima malo prostora za postavljanje novih dragocjenosti – stare se moraju ukloniti da bi se moglo pronaći mjesto za nove. Naša srca trebaju biti ispražnjena od njihovih zemaljskih nada, ciljeva i ambicija kako bi se napravilo mjesta za nova bogatstva Božje milosti. Deset dana vjerojatno nije bilo predugo za provjeru vjere i poslušnosti pune ljubavi i revnosti za Gospodina i njegovu stvar, kojoj su se obvezali služiti. Dok su molili i postili i s iščekivanjem čekali obećani blagoslov odozgo, nedvojbene svjetovne ambicije, nade i ciljevi rasplinuli su se i nestali iz njihovih srca, ostavljajući ih spremnima za blagoslov koji je Gospodin namjeravao i koji je izlio.

ZVUK SILNOG VJETRA

Ne smijemo razumjeti da je snažan vjetar puhao na društvo koje se molilo i čekalo na dan Duhova, nego postojao je samo zvuk koji je nalikovao zvuku snažnog vjetra. Bilo je još čudnije što nije bilo vjetra. Iz čitanja grčkog jezika može se zaključiti da vatreni jezici ili plamenovi svjetlosti koji su se pojavili nad glavama svakog od njih nisu bili rascijepljeni ili podijeljeni plamenovi, već da izraz, „Razdijeljeni plameni jezici,” implicira da je veći plamen bio prvi manifest, koji je bio rascijepljen ili podijeljen ili razdijeljen u ove manje plamenove, koji su se pojavljivali iznad glave svakoga. No, bez obzira o kojem se obliku očitovanja radilo, njegov se cilj brzo razaznao. Bio je to obećani blagoslov s visina, s Očeva prijestolja, preko Sina; kao što je sveti Petar objasnio: „Kao što je svaki primio dar, služite tako i drugima.” (1. Petr. 4:10.) Ne trebamo razumjeti da je mnoštvo, jednodušno, proizvelo ovo očitovanje, nego radije da ih je Gospodin, svojom providnošću, doveo u stanje pune sloge, pripremu za davanje ovog blagoslova. Slično on kaže da se posebni blagoslovi mogu očekivati kada se dvoje ili troje ujedine u svojoj molbi – ne da njihovo ujedinjenje išta utječe, nego da

je Gospodinu drago nagraditi ujedinjene napore svog naroda, i tako ih potaknuti da ne napuštaju okupljanje od njih samih.

Cijela je kuća bila ispunjena čudesnom snagom, i svaki je vjernik bio očito, kao da je bio, naelektriziran, oživljen, i svi su bili ispunjeni ovim Svetim Duhom, ovim svetim utjecajem, i počeli su govoriti u strani jezicima pod utjecajem koji je došao na njih. Sada nismo sigurni, ali naše je mišljenje da je ovo posebno očitovanje bilo samo jedanaestorici apostola, jer kasniji zapis kaže da su se Petar i ostali od jedanaestorice obratili mnoštvu na ovim stranim jezicima. Ne znamo nikakve dokaze da su drugi od njih stotinu i dvadeset tom prilikom propovijedali na nepoznatim jezicima, niti da su imali moć za to.

Stoljećima je Gospodnji narod bio manje-više u sukobu u pogledu Svetog Duha – što je on, itd. Ovdje nećemo pokušati elaborirati temu, već upućujemo naše čitatelje na SVANUĆE-STUDIJE, sv. V., poglavlja 8-11, gdje je tema obrađena vrlo detaljno. Uzgred samo primjećujemo da Duh Sveti nije osoba, već duh, volja, um, energija, snaga ili stav osobe. To je Duh Očev. To je Duh Sina. I to je duh svih koji su u potpunom skladu s njima. Zamjenica u muškom rodu se koristi jer se o našem Ocu i našem Gospodinu Isusu govori u muškom rodu i njihov duh bi se ispravno tako nazivao. Ništa nije toliko zbunilo um kršćanstva od nebiblijske teorije da je Sveti Duh jedan od tri boga, jednaka u moći i slavi. To je jedno od očitovanja jedinog živog i pravog Boga. On se očitovao u Isusu, koji je bio „Bog očitovan u tijelu”. On se očitovao u ovom svetom utjecaju ili moći na Pedeseticu i od tada onima koji su primili začecje ili pomazanje tog svetog Duha, duha Istine, i neizravno onima iz svijeta koji su razabrali njegovo djelovanje u djeci Svjetla, i koji su bili ukoreni i prekoreni zbog nesklada s božanskom voljom.

Kao što su neki pogriješili govoreći o Svetom Duhu kao o „trećoj osobi”, tako drugi griješe u suprotnom smjeru tvrdeći da ne postoji ništa od Svetog Duha osim duha istine. Držimo da je ispravna misao da pojam Sveti Duh označava božansku volju i božansku moć i božansku istinu, koja se provodi kako, kada i gdje je svrha božanske volje. Sila koja je došla na učenike koji su čekali nije bila samo polje za Istinu, niti samo znanje o istini, niti je to bila osoba koja je pala na njih, niti smo mogli zamisliti da je osoba podijeljena i nastanjuje jedanaest apostola ili stotinu i dvadeset braće, ili tisuće i desetke tisuća ljudi Gospodnjih u svim dijelovima svijeta.

„DAT ĆE TI DRUGOG”

Naš ključni tekst predstavlja stvar u jasnom svjetlu i u skladu sa svim ostalim Svetim recima na tu temu kada izjavljuje da Sveti Duh mora doći od Oca, a ne od Sina; kada izjavljuje da bi Sin molio Oca da pošalje

Duha; kada izjavljuje da će ova posebna moć ili duh Oca biti drugi Tješitelj, umjesto samog Gospodina Isusa, čiji je odlazak bio nužan i svrsishodan. Da je naš Gospodin ostao kao osoba u tijelu, bio bi sputan tjelesnim i zemaljskim uvjetima, kao i mi, jer ne bi mogao biti posvuda odjednom. Stoga je bilo bolje ili svrsishodnije da je on osobno napustio svoje učenike i pojavio se pred Ocem kao njihov Zagovornik, i tako im osigurao Duha Svetoga, koji ne bi predstavljao samo Oca i njega samoga, nego bi također predstavljao svu Istinu, svu pravednost i bio kanal za svakoga kome je potreban blagoslov.

Slijedeći čudesan zvuk i električne utjecaje koji su prožimali prostoriju i manifestaciju svjetla na njihovim glavama, možemo biti sigurni da se među vjernicima očitovao znatan stupanj svete radosti i uzbuđenja, a to se ubrzo proširilo napolju i privuklo veliko mnoštvo ljudi iz znatiželje, jer je rečeno da su oni „stalno u hramu.” – Luka 24:53; Djela apostolska 2:46.

Neki su pretpostavili da je velika gornja prostorija koja je bila zauzeta ovom prilikom bila jedan od brojnih apartmana povezanih s hramom, te da bi se tako moglo objasniti brzo okupljanje 3000 ljudi. Bio je to jedan od godišnjih festivala koji su privlačili pobožne Židove, ne samo iz svih dijelova Palestine, već i iz susjednih zemalja. Većina njih bili su Židovi po rođenju, ali neki od njih su bili prozeliti ili obraćenici na judaizam. Isprva su čuli kako se govore različiti jezici i brzo su zaključili da su govornici bili pijani, ali kasnije su uvidjeli da različiti jezici kojima se govori predstavljaju dijalekte raznih ljudi u golemom mnoštvu, tako da je svatko mogao čuti na svom materinjem jeziku poruku koja je cirkulirala s poštovanjem prema Isusu, njegovoj smrti, uskrsnuću, uzašašću, a sada i ovom čudesnom izlivanje Očeva blagoslova iz njegovih ruku, da bi se kvalificirala njegova služba, da bi se objavila njegova poruka.

ZNAČAJ DUHOVA

Sam dan je važan. Prema židovskoj tradiciji bila je to godišnjica Saveza zakona na planini Sinaj. Stoga bi, nasuprot tome, bio podsjetnik na to kako Krist oslobađa od Zakona i priznaje dobrobitima izvornog Saveza sve koji pristupaju Ocu preko njega. Bio je to dan besplatnog darivanja svima u potrebi, „Kako te blagoslovio Gospodin, Bog tvoj.” (Pnz. 16:10.) Tako su Gospodinovi sljedbenici dijelili svima koji su bili spremni primiti blagoslove koji su im darovani preko Isusa.

Vatreni plamenovi lijepo simboliziraju svjetlo Istine, prosvjetljenje uma, koje dolazi začecem Duha Svetoga. Ova božanska moć bila je izvanredno očitovana u jedanaestorici apostola, jer dok ih je mnoštvo još uvijek prepoznavalo kao „neuke i obične ljude,” ipak su o njima shvatili da su bili s Isusom i

učili od njega; da su imali određenu vrstu prosvjetljenja uma i srca, koje nije moglo doći ni s jedne strane. I nije li to isto za sve one koji su začeti od Duha Svetoga? Prije samo nekoliko dana, u razgovoru s jednim od dragih prijatelja, stolarom, u pogledu spoznaje Istine koja mu prosvjetljuje um i krijepi srce, dodao je: „Da, brate Russell, i to nije sve! Ne samo da su moja glava i srce osvježeni u pogledu duhovnih stvari, nego bez hvalisanja mogu reći da me je Istina učinila bistrijim i vještijim u svakom pogledu. Daje mi bolju ravnotežu uma i zdravo rasuđivanje, čak i u mom poslu kao stolara.” Vjerujemo da je to općenito istina. Oni privučeni Istinom nisu više od obično bistrih po prirodi. Doista, prema Svetom Pismu, mogli bismo zaključiti da bi bili ispod prosjeka, jer Apostol izjavljuje da Bog nije izabrao mnoge mudre, bogate, velike ili učene, nego uglavnom zle stvari ovoga svijeta. Ipak, primjetno je da su oni koji su duboko zainteresirani za Sadašnju Istinu, koji je proučavaju, koji je vole, pod vodstvom i uputama Duha Gospodnjeg i razne pomoći koje je Bog osigurao za naše vrijeme, daleko iznad prosjeka svojih suradnika u općoj inteligenciji. Uistinu, ko ima znanje Istine ima obrazovanje, bez obzira je li ikada pohađao fakultet ili nije. Naprotiv, nedavno se primjećuje da velik broj onih koji uživaju posebne zemaljske prednosti obrazovanja time relativno malo dobivaju. Na primjer, obratite pažnju na sljedeći isječak iz New Yorka Svijet prije nekoliko dana. Evandelist EC Mercer, i sam popravljeni pijanica, obraćajući se studentima Sveučilišta Northwestern, rekao je:

„Tijekom posljednjih nekoliko godina radio sam u misiji Water Street u New Yorku i saznao sam da je jedna trećina muškaraca koji su tamo dolazili odrpani i prljavi i moleći za hranu bila fakultetski obrazovana. Našao sam ih na Bowery koji spremaju krevete ili čekaju na stolovima, a čak sam ih sreo u brigadama za čišćenje ulica. Tijekom veljače prošle godine više od 400 njih stajalo je u 'redu za kruh' u našoj misiji. Sedamdeset pet posto. zatvorenika u zatvoru Sing Sing su fakultetski obrazovani muškarci.”

Nesumnjivo, „mudrost koja dolazi odozgo najprije je čista, zatim miroljubiva, nježna, lako umoljiva, puna milosrđa i dobrih plodova” i, kako apostol izjavljuje, „duh zdrave pameti.” – Jak. 3:17; 2 Tim. 1:7.

LEKCIJA OVDJE ZA NAS

Iako se ne možemo složiti s onima koji uče da se ponovljeni Duhovi i krštenja duhom mogu očekivati i moliti za njih, vjerujemo da Gospodinov narod treba zauzeti sličan stav kao braća koja su bila blagoslovljena na Dan Duhova, da uđemo u blagodati i povlastice koje smo dobili po Kristu. Trebala je postojati samo jedna Pedesetnica. Nikada druge neće biti, što se Crkve tiče. Duh Sveti koji je došao u Crkvu

i dalje ostaje s nama, a njegov je blagoslov povlastica onih posvećenika koje Gospodin prihvaća i posinjuje u svoju obitelj. Ali prije nego što je itko spreman dobiti odgovarajući blagoslov Duha Gospodnjeg, prvo mora imati opravdanje vjerom i srce slobodno od ljubavi prema grijehu, i mora predstaviti svoju svečanu odluku da će biti, činiti, služiti Gospodinu, Istini, braći – njegovi zavjeti prije nego što je mogao biti u ispravnom stavu da primi blagoslov i prosvjetljenje, utjehu, zajedništvo Božjeg Svetog Duha. Iako je gorio željom da služi Gospodinu, Istini i braći, učinit će mudro da slijedi tijek rane Crkve i zadržat će se, proučavati i moliti – da i sam bude ispunjen Duhom, prije nego što pokuša djelovati kao Božji veleposlanik drugima. Doista, nitko nije ovlašten, sa stajališta Svetog Pisma, propovijedati Evanđelje puno ili malo, osim ako prvo nije primio ovo pomazanje i ovlaštenje Duha odozgo. „Gospodin me je pomazao da propovijedam dobru vijest krotkima.” – Iza. 61:1.

SPASITE SE OD OVOG NARAŠTAJA

– DJELA 2:32-42 – 17. SIJEČNJA –

Ključni tekst: – „Ostali su postojani u apostolskom nauku, u zajedništvu i u molitvi.” – Djela apostolska 2:42

Manje od dva mjeseca nije prošlo otkako se apostol Petar prokletstvom odrekao svoga Gospodina. Ali današnja lekcija pokazuje ga kao vođu apostola i posebnog Gospodinovog glasnika u uvodnom djelu Nove dispencije na Pedeseticu. Kako je divna promjena iz slabosti u snagu, koja može doći do onih koji su ispravno vježbani životnim iskustvima, kao što je on bio! Samo njegovo posrtanje ojačalo je njegov karakter, pobudivši ga na nužnost zauzimanja ispravnog stava pod svaku cijenu. Svako od Božje djece trebalo bi naučiti ovu lekciju – i trebali bi mu pomoći njegovi porazi, kao i njegove pobjede. Jedno od Apostolovih obećanja je u ovom smislu – da će „sve surađivati na dobro onima koji ljube Gospodina” s odanim srcem.

Sveti Petar je propovijedao vrlo izravnu propovijed, uzimajući za svoj tekst čudesne događaje Pedesetnice, koji su okupili mnoštvo. Nije se imao za što ispričavati, nego je sebe i svoju braću proglasio učenicima Isusa Mesije. Isusovo pravo na službu bilo je u izobilju pokazano njegovim moćnim djelima i riječima: „Nikada čovjek nije govorio kao ovaj čovjek.” Jesu li se pitali nije li to isti Isus koji je bio razapet prije manje od dva mjeseca? Na upit je odgovoreno vrlo jasno. Da, opakim ste rukama razapeli i ubili Gospodina slave. Jesu li pitali kako je Mesija mogao tako sramotno patiti i kako bi mrtvi Mesija mogao biti od bilo kakve koristi – o kome su propovijedali? Apostolov odgovor bio je spreman, da se Bogu svidjelo da se osigura Spasitelj koji trpi i da njegova smrt bude otkupna cijena za Adama i

Dok se suprotstavljamo nebiblijskom gledištu u pogledu molitve za Nove Duhove, nemojmo izgubiti iz vida važnu činjenicu da dok ne primimo svoj dio blagoslova tih prvih Duhova, ne možemo imati savršeni Božji mir, niti biti ispravno i aktivno i uspješno njegovi sluge i veleposlanici. Kad bi, na otvaranju Nove godine, svi Gospodinovi ljudi ozbiljno tražili veću mjeru Duha Svetoga – bdijući i moleći se njemu, pazeci na svoje riječi, svoje misli i djela, vodstva Gospodnje providnosti, mogućnosti za njegovu službu, i moleći: „Ne ostavi nas u napasti, nego izbavi nas od Zloga.” I zamolimo ga da nam udijeli sve više i više praznjenje svjetovnih ambicija, želja, i sve više ispunjavanje umom Kristovim, nastrojenjem Kristovim. Mnogi smatraju da je „ZAVJET” vrlo koristan u ovom smislu, a mi ga još uvijek preporučamo svim žrtvama u Kristu Isusu, kao ruku pomoći koja će nas držati budnima i bliže Gospodinu – pod sjenom Svemogućega.

njegovu rasu; i zbog toga bi se sada moglo propovijedati oproštenje grijeha. U nastavku je izjavio da naš Gospodin nije mrtvi Mesija, već živi, jer, iako je ubijen u tijelu, Bog ga je uskrisio iz mrtvih, i da su njegovi učenici bili svjedoci te činjenice i njegova uzašašća.

Izvještaj koji nam je dan je oskudan, ali možemo zamisliti apostola kako govori: „Dopustite mi da vam dokažem iz proroka, koje priznajete, da su upravo te stvari bile prorečene o Mesiji, Isusu; na primjer, najznamenitija stvar od svega, njegovo uskrsnuće. Nije li prorok David prorekao isto, 'Nećeš ostaviti moju dušu u paklu (šeol, hades grob); niti ćeš dati da tvoj Svetac vidi trulež!' Ovo, 'reče Petar,' nije bila istina za proroka Davida. On je umro. Njegova duša nije bila spašena iz šeola. Još uvijek čeka uskrsnuće. Ali sve ovo je očito vrijedilo za Mesiju, kojeg je David, u slici, predstavljao. Kristova duša nije bila ostavljena u hadesu. Bog ga je treći dan uskrisio od mrtvih. Sada je visoko uzvišen – Knez i moćni Spasitelj, sposoban spasiti vas, sposoban spasiti sve koji mu dolaze; jer ga je Otac visoko uzvisio da može biti Spasitelj vas i svijeta, ne samo što se tiče duhovnih interesa, već i naših ovozemaljskih interesa.”

JOELOVO PROROČANSTVO O PEDESETNICI

Nastavljajući, Apostol je citirao Joelovo proročanstvo i pokazao da dio toga proriče pentekostalni blagoslov. Nije bio vođen duhom da pokaže da postoje dva dijela tog proročanstva, i da se samo jedan dio ispunio u to vrijeme, a da se drugi dio

trebao ispuniti kasnije. „Izlit ću duh svoj na svako tijelo” ispunit će se u budućnosti, nakon drugog Kristova dolaska. To još nije bilo „hrana u pravo vrijeme.” Međutim, citat je bio dovoljan za namjeravanu svrhu. Njegovi su slušatelji bili potreseni u srce – porezani u srce. Osjećali su se užasno, dok su mislili kako su istinite njegove riječi i kako je njegov citat iz Pisma prikladan. Oni su sebe vidjeli kao pripadnike svoje nacije, ubojice Mesije, kojega su stoljećima tražili. Velika nevolja koja će sigurno doći na njihovu naciju, a na koju su upućivali njihovi proroci, vidjeli su da će biti razumna kazna za njihov veliki grijeh. Što moraju učiniti?

Kajanje i pokajanje moraju nužno prethoditi svakoj temeljitoj reformi karaktera – tada ili sada. Ako, dakle, netko čita ove riječi i shvati da je i sam živio nemarno, što se tiče njegovih blagoslova Božjih i njegove vjernosti Istini, dobro je da se probudi iz svoje letargije s početkom, znajući sigurno da kraj tog puta neće imati božansko odobrenje. Takav bi trebao vapiti Gospodinu za pomoć iz slabosti vlastite prirode, i iz zabluda i zamki Protivnika; možda bude izbačen. U odgovoru na njihov upit Apostol je najljubavnije izjavio: „Braćo, znam da ste to učinili iz neznanja, kao i vaši poglavari.” Jer da su znali, nikada ne bi razapeli Gospodina slave. Stvar je dovoljno loša. Krivnja je velika kakva jest; ali sigurno Gospodin zna da oni jadnici koji su vikali „Raspni ga!” i oni koji su pomogli u tome bili su, u velikoj mjeri, pod utjecajem našeg velikog Protivnika, zbog neznanja, praznovjerja i sljepoće, u što ih je on doveo. Nedvojbeno je mali broj onih koji su svojevolumeno sagriješili protiv jasnog svjetla i znanja i prilika, naprotiv, posebno ako isključimo one grijeha koji se mogu pripisati slabostima kroz nasljeđe grijeha.

EVANĐELJE MILOSRĐA

Pentekostna poruka bila je Evanđelje milosrđa, oprosta, suosjećanja, čak i za one koji su razapeli Gospodina. Kao i druge propovijedi ovog apostola, i kao propovijedi svih apostola, ova propovijed nije sadržavala niti jednu sugestiju vječne muke, već je bila puna milosrđa i milosti – „govoreći mir po Isusu Kristu Gospodinu našem”. Rezultat je bio da je tri tisuće odmah prihvatilo Isusa kao Mesiju. Bili su uvjereni svojim razumom i dokazima koje su u propovijedi iznijeli apostol i druga braća; tako su se pridržavali savjeta Apostola. Privremeno su njihovi grijesi bili pokriveni zaslugama Gospodinove žrtve, ali za potpuno brisanje tih grijeha oni, s drugima, moraju čekati drugi dolazak i uskrsnuće. Nova tijela svih vjernih u Kristu bit će bez mrlje i mane. Sav će grijeh biti izbrisan. Stoga, kao što apostol Pavao kaže: „Sije se u slabosti, ustaje u snazi, sije se tijelo prirodno, ustaje tijelo duhovno.” – I Kor. 15:43,44.

Poruka svetog Petra njima je bila: „Pokajte se dakle i neka se svatko od vas krsti u ime Isusa Krista za oprostjenje grijeha i primit ćete dar Duha Svetoga; jer obećanje je tebi i tvojoj djeci i svima koji su daleko, koliko god ih pozove Gospodin Bog tvoj.”

Kristova žrtva za grijeha nije imala za cilj opravdati ljude koji žive u grijehu, već opravdati one koji su, odričući se grijeha, nastojali živjeti odvojeno od njega i doći u sklad s Bogom. Ovo je i dalje naša poruka. Nitko ju nema pravo mijenjati ili dopunjavati u bilo kojoj mjeri. Božanski zakon još uvijek osuđuje grijeh u tijelu. Božanska priprema za pokrivanje grijeha onih koji vjeruju u Isusa odnosi se samo na one koji nastoje ukloniti grijeh i teže pravednosti. Samo za takve su sve božanske pripreme i blagoslovi. Krštenje za „oprostjenje grijeha” bilo je samo za Židove, za one koji su već bili kršteni u Mojsija u moru i oblaku. Grijesi koji su tako figurativno oprani nisu uključivali prvobitni grijeh sa svojom smrtnom kaznom, već samo manje prijestupe protiv Mojsijevog zakona od strane Saveza naroda. Simbolično pranje predstavljalo je povratak odanosti, poslušnosti Bogu, u mjeri u kojoj su mogli, što se tiče njihovih srca. Dolazeći tako u suglasje s Mojsijem, tipom Mesije, oni će vjerom biti preneseni na njegov antitip, Krista.

Ovo pranje ili čišćenje Židova, priprema za njihovo prihvaćanje u Kristu, nastavilo se sve dok središnji zid razdvajanja nije bio srušen između Židova i pogana, sve dok prirodne grane, one koje nisu primile zajedništvo u Tijelu Kristovu, nisu bile odlomljene. Od tada je krštenje za oprostjenje grijeha, Ivanovo krštenje, potpuno pogrešno, prema Svetom Pismu. (Za detalje o ovome vidi SVANUĆE-STUDIJE, svez. VI., poglavlje 10.)

Apostol je istaknuo da obećanje velikog blagoslova kroz Mesiju pripada Izraelu po tijelu, i da ta obećanja još nisu izgubila svoju vitalnost – još nisu istekla. Stoga je za njih i njihovu djecu, kao i za cijelo čovječanstvo,

„KOLIKO ĆE TVOJ BOG POZVATI”

Posvuda nas Sveto pismo podsjeća da si nitko ne prisvaja tu čast – čast biti članom Tijela Kristova, čast biti članom Kraljevskog svećenstva, itd. Samo oni koje je Bog pozvao, privučeni od Oca, sada mogu doći Sinu i primiti sve ove blagoslove. To ostaje istinito do danas. Šteta je što čak i neki od onih koji su primili i prihvatili poziv nisu dovoljno budni da ga ispravno prime. Naša nas lekcija uvjerava da je to samo mali dio populacije. Mnogim je drugim riječima sveti Petar poticao i posvjedočio govoreći: „Spasi se od ovog nemilog naraštaja.” Koliko je uspješna bila ova poruka koju je podupirao Duh Sveti može se lako vidjeti iz izjave da je tri tisuće rado primilo poruku i krstilo se te je nastavilo postojati u ovom učenju, u zajedništvu i molitvama.

„SPASI SE OD OVOG NARAŠTAJA”

Opet smo u vremenu žetve. Vrijeme žetve ovog Evangeoskog doba sada je u tijeku, kao što je tada bila žetva židovskog doba. Sada, kao i tada, postoje testovi i kamenje spoticanja, namjerno dopušteno od Oca za naše dokazivanje, testiranje, razvoj. Sada ne treba razapeti Glavu Tijela, nego udove – osobito noge Tijela Kristova, ali na zemlji. Veliki Protivnik je na najčudesniji način zaslijepio neke od kojih su se mogle očekivati bolje stvari. Riječi našeg Gospodina pokazuju se istinitima – da bi njegova poruka izazvala određenu mjeru svađe, koja bi tako otkrila, očitovala one koji su krivog duha, ali neizravno donijela blagoslove vjernicima, koji su spremni trpjeti s njim i položiti svoje živote za braću. Među progoniteljima su neki od velikih, plemenitih i vjerski istaknutih ljudi svijeta. Kakav je naš stav? Slažemo li se s ovim stanjem stvari, ili stojimo lojalno, čvrsto uz Istinu, Gospodina?

Kao što je tada, u Božjoj providnosti, skrenuo pozornost onima koji su bili u krivom stavu na pravo stanje stvari, kako bi se mogli oporaviti od zamke

DRUGAČIJA UPOTREBA RIJEČI POSREDNIK

VAŠU pozornost skrećemo na našu upotrebu riječi Posrednik u sedmom retku članka, „Donošenje Arke,” stranica 308, izdanje od 15. Listopada. Tamo govorimo o „svećeniku koji je služio kao posrednik između Boga i naroda.” Bilo bi bolje da smo ovom prilikom upotrijebili drugu riječ; na primjer, Odvjetnik. Strogo govoreći, Savez zakona predstavljao je vezu između Boga i prirodnog Izraela, a Mojsije je bio Posrednik tog Saveza. Svećenik, strogo govoreći, nije bio Posrednik, nego, prema odredbama Saveza zakona, koji je posredovao Mojsije, svećenik koji je vršio službu bio je Zagovornik, prijatelj i predstavnik Izraelaca pred odvjetničkom osobom Božanske pravde.

Ovo dobro ilustrira previše nemaran način na koji smo mi, i gotovo svi Kršćani, navikli koristiti ovu riječ Posrednik. Na primjer, više puta u SVANUČU-STUDIJAMA, sv. V., našeg Gospodina nazivamo „Posrednikom pomirenja.” To je potpuno točno, ako se sudi prema uobičajenim standardima našeg jezika koji svi mi općenito koristimo. Međutim, nedavno je ovaj Časopis pokušao skrenuti pozornost Gospodinovog naroda na činjenicu da Biblija koristi riječ Posrednik u ograničenom smislu te je poticao da svi Istraživači Biblije nastoje zauzeti samo Biblijsko gledište i koristiti riječ Posrednik samo s tog stajališta.

Gornji ispravak pokazuje koliko je svakome od nas teško riješiti se navike. Upotreba riječi Posrednik u Svetom Pismu ograničena je na posredovanje Saveza između Boga i čovjeka. Pretpostavka je da je Bog,

Protivnika, tako on sada čini ovdje. On je voljan i sposoban razotkriti loše postupke i skrenuti pozornost poštenih ljudi na pravu situaciju. Tada preostaje na njima, kao slobodnim igračima, da nastave podržavati ono što je pogrešno ili da se jasno istaknu za pravo. Sveto Pismo jasno pokazuje da je sadašnji naraštaj zao – onaj koji nije naklonjen pravедnosti. Sveto Pismo opisuje sebični duh našeg vremena, duh bez ljubavi, sa svojim gnjevom, zlobom, mržnjom, zavješću, svađom, ogovaranjem i klevetanjem, i govori nam do čega će to na kraju dovesti – do vremena velike nevolje, s kojim će ovo Doba završiti.

Što da radimo? Prikladne su riječi apostola Petra: „Spašavajte sami sebe”. Nemojte čekati da pokušate spasiti kršćanski svijet. Neka svatko od nas sredi svoje srce pred Bogom. To je individualna stvar – tko će stajati, a tko pasti. Prema Svetom Pismu i prema Izraelu kao tipu, mnogi će pasti na malobrojne koji će ostati stajati. Kako bismo se spasili, moramo poduzeti brzu, energičnu akciju. Naše pokajanje mora biti potpuno. Naše skretanje s krivih putova mora biti odlučno. Obećanja su za vas i vašu djecu, i za mnoge daleko.

budući da je svet i nije htio sankcionirati grijeh u bilo kojoj mjeri, ne samo da ga je osudio u ocu Adamu i njegovoj rasi, već je prekinuo svako zajedništvo s grešnicima, koje je Pravda osudila na smrt. Unatoč tome, Bog je u milosrđu već imao namjeru pomirenja između sebe i onih iz ljudske rase koji bi željeli zajedništvo s njim na temelju pravédnosti.

TRI VELIKA SAVEZA

Božanska namjera bila je zacrtana u tri velika saveza. Prvi, ili sveobuhvatni, sklopljen je s Abrahamom. Drugi, ili Savez zakona, sklopljen je s Izraelom na brdu Sinaj. On nije ukinuo niti ukinuo prvi Savez, već je bio samo njegov dodatak, koji je u određenoj mjeri ograničio bogatije blagoslove, što se tiče Izraelaca. Njihov Savez zakona, za koji su mislili da je za život, otkrili su da ih je naprotiv osudio na smrt kao nedostojne života. Bog alegorijski prikazuje ova dva Saveza s dvije Abrahamove žene, kao što sveti Pavao objašnjava u Galaćanima 4. Izvorni Savez predstavljala je Sara, Abrahamova žena; dok je Savez zakona predstavljala Hagara, robinja, a ne udana žena. Kao što je Sara dugo bila neplodna, tako je i Božji Savez s Abrahamom bio neplodan. Zakonski savez ropstva, predstavljen Hagarom, iznjedrio je prvo židovsku naciju, predstavljenu u alegoriji Išmaelom, koji, međutim, nije mogao biti nasljednik izvornog Saveza. Kao što su Hagara i njezin sin bili kažnjeni zbog ponosa i prijepora, i odbačeni, tako je i židovski narod, razvijen pod Savezom zakona, bio odbačen od

Božje naklonosti, kao što je predstavljeno Učiteljevim riječima: „Vaša se kuća ostavlja pusta.”

Kao što je Sara dugo bila neplodna, sve dok se nije rodio Hagarin sin i postao progonitelj, tako je Abrahamov savez, koji je trebao proizvesti Mesiju, bio dugo neplodan. Taj Sarin Savez je u međuvremenu proizveo Gospodina Isusa i razne članove njegova Tijela, koji su već prošli u slavu. „Potomstvo Abrahamovo,” „Potomstvo obećanja,” bit će potpuno rođeno uskoro, kada će posljednji član Izabrane Crkve, koja je Tijelo Mesije, izdržati testove i biti primljen s onu stranu vela, dovršavajući Prvo uskrsnuće „Krista Prvine”. Nemojmo pogriješiti po ovom pitanju, nego čujmo apostolove riječi: „Mi, braćo, kao što je bio i Izak, djeca smo obećanja”, obećano Potomstvo po kojemu će, s našim Gospodinom i Glavom, Bog „blagosloviti sve obitelji zemlje.” – Gal. 3:29.

NOVI SAVEZ – KETURA

Neka stvar bude jasna pred vašim umom i imajte na umu da su do sada postojala samo dva Saveza, stari ili izvorni, i Savez Zakona, koji je dodan četiri stotine i trideset godina kasnije. – Gal. 3:17.

Pod njima su se razvile samo dvije klase, prirodni Izrael i duhovni Izrael. Ali alegorija se nastavlja: „Jer Sara je umrla” i Abraham je uzeo drugu ženu, Keturu, što je predstavljalo drugi Savez, nazvan u Svetom Pismu Novi savez. Abraham je imao mnogo djece s Keturom, simbolizirajući mnogu Božju djecu po Novom savezu tijekom Milenija, ali nijedno od njih nije bilo nasljednik. Kao što je pisano: „Sve što ima, dao je Izaku.” Stoga su Keturina djeca primila svoj blagoslov preko Izaka i predstavljaju restitucijsku klasu Milenija, koju će blagosloviti veći Izak, naime Krist. Ovdje treba imati na umu dvije stvari: Prvo, Keturu nije postala supruga, odnosno Savez, sve do Izakova vjenčanja, što je simboliziralo brak ili zajednicu između Krista i Crkve na kraju ovog doba. Drugo, Abraham se nije oženio Keturom sve dok Sara nije umrla. Drugim riječima, ovaj Novi savez prikazan Keturom ne postaje supruga ili Savez, sve dok izvorni Savez, predstavljen Sarom, ne iznjedri Potomstvo, Mesiju, preko kojeg Keturina djeca, podanici Novog Saveza, trebaju primiti njihov blagoslov. Svima bi, dakle, trebalo biti očito da Mesija, Krist, Glava i Tijelo, nije izdanak Novoga Saveza, Keturu, nego izdanak starog, izvornog Saveza – Sare.

Prvo spominjanje Novog saveza (Jer 31:31) bilo je proročansko – objava Židovima da im Bog namjerava dati bolji Savez od Saveza zakona, za koji su ustanovili da vodi k ropstvu i do smrti. Da se obećanja Novog saveza nisu odnosila na ono izvorno koje predstavlja Sara, vidljivo je, ne samo činjenicom da se ono naziva novim, već i činjenicom da im je trebalo donijeti zemaljska bogatstva, blagoslove, obnovu itd., dok je izvorni Savez bio iznjedriti Duhovno sjeme.

Obećanje Novog saveza je: „Uklonit ću kameno srce iz vašeg tijela i dat ću vam srce od mesa, i neću se više sjećati vaših grijeha i bezakonja.” Ovo će biti veliko za Izrael, a kasnije i za svijet čovječanstva. To će za njih značiti Restituciju i djelovat će kroz Milenijsko doba, do čijeg kraja više neće biti kamenih srca; ali čovječanstvo će biti uzdignuto iz uvjeta grijeha i smrti natrag do pune savršenosti muškosti, slike Božje u tijelu, sa srcem punim sućuti, ljubavi i dobrote, srcem od mesa.

Još jedna razlika između našeg Saveza, izvornog, i druga dva, je da i Savez zakona i Novi savez imaju Posrednike, dok naš Savez, izvorni, nije imao Posrednika – nije mu trebao.

Sveti Pavao ističe da je Mojsije bio Posrednik Saveza zakona i da nije bilo potrebnog Posrednika u izvorniku, ili Sarinom Savezu. (Gal. 3:19,20.) Novi savez, međutim, treba imati Posrednika; kao što Sveto Pismo jasno izjavljuje: „Krist je posrednik Novoga saveza.” (Heb 9:15; 12:24.) Ovaj Novi savez je suprotstavljen Savezu zakona, a Krist, Posrednik Novog saveza, suprotstavljen je Mojsiju, Posredniku Saveza zakona, pokazujući da je Novi savez bolji od Saveza zakona, jer ima boljeg Posrednika (Heb 8:6), i da zamjenjuje Savez zakona; ali nije bolji od originala ili Saveza Sare.

Prije nego što smo razaznali Biblijsko učenje o „Planu vjekova,” pokazujući Doba zakona, Evandeosko i Milenijsko doba, i njihova nekoliko djela, nismo znali buduće mjesto za primjenu obećanja u pogledu Novog saveza, i stoga smo ih, kao i drugi, primijenili na sebe i ovo Evandeosko doba, potpuno previđajući različite tekstove Svetog Pisma koji govore suprotno. Bilo je vrlo nedosljedno za nas citirati u jednom dahu apostolovu izjavu da smo članovi Izakova potomstva, djeca starog, izvornog Saveza, a zatim se u sljedećem dahu klasificirati kao korisnici Novog Saveza. Poteškoća je cijelo vrijeme bila naš neuspjeh da jasno razaznamo „tajnu skrivenu od prošlih doba i razdoblja, ali sada otkrivenu svetima” (Kol 1:26).

Da smo proučavali Gospodnju Riječ na svetiji način, mogli bismo se prije osloboditi pogrešaka Mračnog srednjeg vijeka i iznova shvatiti apostolsko učenje, naime, da je „Tajna” to što je Crkva, odabrana između Židova i pogana koji su Tijelo Kristovo, sunasljednici su s njim u Abrahamskom savezu i u njegovoj cjelokupnoj baštini. Samo oni koji razaznaju istinu ovoga, što je još uvijek „Tajna” svijetu i nominalnoj Crkvi, spremni su razumjeti „Božanski plan vjekova” u cjelini.

KRV NOVOG SAVEZA

Kad je naš Gospodin stavio pred svoje učenike prvu Spomen-večeru, rekao je za čašu: „Ovo je krv Novoga

saveza, prolivena za mnoge za oprostjenje grijeha.” Primijetite da je krv Novog saveza prolivena za mnoge, svijet čovječanstva; ali samo nekolicina, „malo stado”, učenici, „Tijelo Kristovo”, bili su pozvani da piju od njega, da sudjeluju s njim u toj čaši. Već 1800 godina taj se pehar prenosi svim posvećenima. Oni koji su ga odbili piti brišu se iz popisa Izabranih, Zaručnice klase, Kraljevskog svećenstva. Oni koji ga piju imaju obećanje da će sudjelovati sa svojim Gospodinom i Glavom u njegovom velikom djelu kao Abrahamovo potomstvo. Tako je naš Gospodin rekao svojim učenicima koji su tražili da sjednu na njegovo Prijestolje: „Možete li piti čašu koju ja pijem i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten?” (Marko 10:38.) Hoćete li u potpunosti izvršiti savez posvećenja smrti koji ste sklopili i zbog kojeg se ubrajate u članove mog Tijela? Ako je to tvoja volja, ja ću te iskušati, da učvrstim tvoj poziv i izabranje.

Oni kojima je dano znati „Tajnu” Kraljevstva Božjega (i nitko drugi) mogu vidjeti da cijelo ovo Evandeosko doba, od vremena krštenja našeg Gospodina na Jordanu do sadašnjeg vremena i do dovršetka Crkve, jedan je veliki Dan pomirenja, jedan veliki Dan Uzvišenog poziva u Kraljevstvo, jedan veliki Dan dijeljenja Kristovih Patnji, da bismo također mogli imati udjela u njegovoj slavi koja treba slijediti.

Stoga je sav naš posao samo „ispunjavanje onoga što je iza Kristovih muka”. (Kol. 1:24.) Kada sve te nevolje budu ispunjene, uslijedit će veličanstveno djelo Milenijskog doba. To djelo dolazi pod Novim Savezom, u kojem prvi sudjeluje Izrael, a potom i svi narodi. Svijet u sljedećem dobu neće biti blagoslovljen pod našim Sarinim savezom, čije je sjeme duhovno – ništa više nego što smo mi sada blagoslovljeni pod Keturininim savezom, Novim savezom, čije je sjeme prirodno, zemaljsko.

Kada je naš Gospodin rekao: „Ova čaša je krv Novoga saveza”, trebamo shvatiti da je čaša prvenstveno njegova, a drugo naša, koji smo njegovo Tijelo, dijelimo je i pijemo s njim. Ništa od toga neće ostati za druge da poslije piju, jer je njegova zapovijed: „Pijte svi.” Bila je to, dakle, prvenstveno krv našega Gospodina ili smrt koja je bila nužna za pečačenje Novoga saveza, ali po Božanskoj pripremi krv ili smrt njegove Crkve također je nužna. Stoga Novi savez ne može biti zapečaćen, dovršen, djelotvoran, sve dok svi „članovi Tijela” ne umru, kada će biti dovršena „bolja žrtva” Velikog Prvosvećenika. Stoga je sasvim prikladno da se smrt ili krv našeg Gospodina spominje kao krv Novog saveza, čak iako se ne primjenjuje dok on ne žrtvuje sve članove njegova Tijela. Zatim će primijeniti svu krv, sve žrtve, sve smrtno zasluge, kao svoje vlastite u ime svijeta i zapečatiti Savez s Bogom u ime ljudi. Nakon što je zapečatio Savez s Ocem, Krist će sa

svojom Crkvom odmah krenuti u veliko djelo pomirenja svijeta, vraćanja svijeta u sklad s Ocem.

S tim u vezi primijetite da su samo grijesi Crkve još poništeni; jer, iako je smrt našeg Gospodina sadržavala sasvim dovoljnu zaslugu za grijeh cijelog svijeta, ta zasluga još uvijek nije primijenjena na bilo koga osim na vjernike. Stoga čitamo da je naš Gospodin uzašao na visinu, tamo da se „ukaže u prisutnosti Božjoj za nas” – vjernike. Upravo zato što nije primijenio zasluge svoje žrtve na nevjernike, čitamo da „cijeli svijet leži u Zlu.” Ovo je u potpunom skladu s ovim žrtvama za grijeh na Dan pomirenja; prvo za kućanstvo vjere, Crkvu, Kraljevsko svećenstvo, a drugo za sve ljude, koji predstavljaju čovječanstvo općenito, svijet. Neka nitko ne dobije krivu predodžbu da Crkva čini bilo kakav prinos Bogu. Mi smo po tijelu mrtvi, i samo kao nova stvorenja udovi smo Tijela Velikog svećenika. Veliki svećenik je taj koji čini sav prinos, a Glava tog svećenika predstavlja cijelo Tijelo. „Imamo zagovornika kod Oca.”

Imajte na umu da naš Savez, izvorni, nije imao Posrednika. Nije mu bilo potrebno, jer nije pokušao pobunjenike uskladiti s Božanskim savezom, kao što to predlaže Novi savez. „Svijetu koji leži u Zlu”, kao što je objavljeno u retcima prisposode, „Nećemo dopustiti da ovaj čovjek vlada nad nama,” trebat će jaka ograničenja i prisile i udarce tijekom Milenija da ih se prisili na poslušnost. Kao što je zapisano, „Svako će koljeno kleknuti i svaki jezik priznati,” ovo je samo uvod, s namjerom da se može inaugurirati vladavina pravednosti, tako da svi mogu okusiti blagoslove Božanske vladavine; tako da koliko hoće može doći u sklad s njim. Posrednik je neophodan, a Mesija, Glava i Članovi, bit će taj Posrednik u čije će ruke kontrole cijeli svijet biti stavljen tijekom Milenija, tako da čak ni voljni i poslušni neće biti izravno predstavljeni Ocu do kraja te Posredničke vladavine.

Ali kako je sada drugačije! Čim su naše oči razabrale „Jaganjca Božjega koji oduzima grijeh svijeta” i čim su naše uši čule poruku Božje ljubavi, nije nam bila potrebna prisila. Naprotiv, sam Otac bio je taj koji nas je privukao Kristu, i, prihvaćajući Krista i opravdavajući se vjerom u njegovoj krvi, on nas odmah predstavlja Ocu i potiče da svoja tijela prikažemo Ocu. Čineći tako, te su žrtve bile prihvaćene u Ljubljenome, i mi smo začeti od Duha Svetoga, i odmah smo postali djeca Božja, subaštinci s Isusom Kristom, Gospodinom našim, baštine neraspadljive.

Ta Nova stvorenja koja je Bog prihvatio ne trebaju Posrednika. Trebali smo krv Vječnog saveza, i još uvijek trebamo Zagovornika kod Oca, zbog naših nenamjernih slabosti tijela. Radujmo se neprestano s našim Otkupiteljem i Zagovornikom, bez kojega ne možemo ništa, i radujmo se što nas je u Gospodnjoj pripremi Čovjek Krist Isus, Posrednik između Boga i

ljudi (svijeta), pridružio sebi kao svoje članove, da zajedno s njim budemo sudionici u njegovom velikom djelu pomirenja svijeta. Radujmo se što nas je Gospodin učinio „sposobnim službenicima Novoga saveza,” da nam s našim Gospodinom sada može biti dopušteno posluživati ili služiti, do polaganja naših života i tako biti spremni biti službenici ili sluge toga Novog saveza svijetu općenito pri Drugom dolasku našega Gospodina.

„POMOĆ OD GOSPODINA”

NAŠ godišnji tekst za 1909. glasi: „MOJA POMOĆ DOLAZI OD GOSPODA.” (Psalam 121:2.) Upravo smo primili veliki uvoz najljepših karata s ovim tekstom i dopunjenih Kalendarom, na čijem je gornjem listu zabilježen „Zavjet,” koji mogu otrgnuti oni koji to više vole. Čestitke su tamnozelene, s baršunastim završetkom, ukrašene šarama maćuhica. Lijepo se ističu bijela slova teksta utisnuta na baršunastu podlogu. Ispunili smo sve narudžbe do danas, ali još uvijek imamo dobru zalihu. Uobičajena cijena takvih kartica je 35 centi, postpaid; naša cijena je 15 centi, zbog toga što dobivamo količine u tako velikim količinama i dostavljamo ih našim čitateljima po cijeni koštanja. Vjerujemo da će ovaj lijepi tekst biti vrlo dojmljiv i od pomoći svima nama tijekom cijele godine. Pun je značenja, s kojeg god stajališta u pitanju. Ako se ne varamo, dragim ljudima Gospodinovim nikad pomoć nije bila potrebnija nego u današnje vrijeme. Međutim, s nekima je teškoća u tome što ne shvaćaju svoju potrebu. – Kad su jaki, onda su slabi. „Tko misli da stoji, neka pazi da ne padne.” „Bojimo se da se ne čini da je netko od vas ostao bez obećanja o ulasku u njegov počinak.” – Heb. 4:1.

Tekst nas nadalje podsjeća da oni koji trebaju pomoć i koji to shvate trebaju tražiti od Gospodina – ne oslanjajući se na vlastitu snagu ili mudrost niti na pomoć svojih bližnjih. Ne smijemo prezirati pomoć ni s koje strane, ali naš glavni razlog za primanje bilo kakve pomoći treba biti naše uvjerenje da je ona došla od Gospodina, bilo kroz uho ili kroz oko i tiskanu stranicu ili kako god. Moramo zapamtiti da se borimo protiv velikog protivnika i lukavog neprijatelja, i da sami nismo dovoljni da pobijedimo, već da je naša jedina nada ostati u Gospodinovoj ljubavi, tražeći da činimo ono što je ugodno njemu i slušanje savjeta njegove Riječi i vodstva njegove providnosti. Malo nepažnje u ovom smislu, i protivnik bi nas mogao spremno uhvatiti u zamku, a zatim nas zarobiti po svojoj volji. O da! imamo Gospodinovo jamstvo da postoji samo jedno sigurno mjesto u ovo vrijeme – u koje iz dana u dan sve dublje prodiremo. Ovo sigurno mjesto je pod sjenom Svemogućeg, što slikovito označava vrlo blizu Gospodinu. „Nikakva šteta se ne može približiti tom prebivalištu”, što se tiče Novog

Tada će doći antitip Mojsija – inauguracija Saveza zakona. Mojsije je sišao s gore pred Gospodom s koprenom preko lica i poškropio krvlju sav narod. Tako ćemo mi, promijenjeni na veličanstvenu razinu duhovnih bića, biti skriveni od ljudskog pogleda, i, djelujući kroz drevne dostojanstvenike i druge, pokazat ćemo svim ljudima, cijelom svijetu, činjenicu da je Božanska pravda zadovoljena, i mi ćemo ih poškropiti, očistiti, opravdati i dovesti u sklad s Gospodinom tijekom Milenija.

stvorenja. Kušnje, nevolje, klevete mogu biti primijenjene protiv nas prema tijelu, ali one ne mogu naškoditi nama kao novim stvorenjima, niti čak poremetiti naš mir duše, dok smo blizu Gospodina.

NISMO NEZNALICE U POGLEDU SOTONINI SMICALICA

Nedavno smo skrenuli pozornost na činjenicu da zlim duhovima, palim anđelima, treba dopustiti posebne slobode u ovom „zlom danu”; te da bismo od njih mogli očekivati upadice i obmane od materijalizacija. No, čuvajući tu točku, propustili smo primijetiti drugu, možda jednako opasnu, ili više, jer je suptilnija. Ovo sada moramo razmotriti. Nedvojbeno su pali anđeli kroz prošlost imali više ili manje moći, ne samo da opsjednu ili fizički zaposjednu one koji se predaju njihovoj volji, već moć da mjerljivo utječu na umove onih koji bi im se oduprli, i uvijek stavlajući tamu umjesto svjetla. Kao značajnu ilustraciju ovoga, prisjetite se Jude, koji je, nakon razmišljanja o činjenici da mu stvar našeg Gospodina nije donijela veliku čast i bogatstvo, s predumišljajem protresao stvari, slučajno dobivši trideset srebrnjaka i potaknuvši našeg Gospodina da se praktički potvrdi i zauzeti stav, u skladu s njegovom moći.

Nakon ovog razmišljanja bio je još više uvrijeđen, dok je jeo za Gospodnjim stolom i rekao: „Jesam li ja?” A kad je Gospodin nagovijestio da će ga on izdati, postao je odlučniji da to učini. Čitamo: „Sotona uđe u njega”. Čini se da kod njega nije riječ o opsjednutosti, već o dominaciji uma. Sotona, koji je težio uspostaviti kontrolu, preuzeo je vlast kada je Juda bio ljut jer ga je Gospodin nazvao izdajnikom.

Naša je misao da su zli duhovi u znatnoj mjeri suzdržani od uplitanja u umove ljudi. Inače bi svijet odavno postao Luda kuća. Ali naša je sada misao da će se njihove slobode sa svecima povećati, s obzirom na završni test ili odluku u pogledu karaktera, koja je sada dospjela. „Sud mora započeti u domu Božjem”, ali treba se proširiti u ovom času kušnje ili kušnje na „sve one koji žive na licu cijele zemlje.” Ono što će započeti s Crkvom završit će sa svijetom, stvarajući najstrašnije stanje stvari koje se može zamisliti, „Vrijeme nevolje kakvog nije bilo otkako postoji nacija.” (Dan. 12:1.)

Ova moć nametanja sadržavat će, vjerujemo, zle sugestije, promicanje kleveta i ugriza i privremeno, barem, poremetiti rasuđivanje i dovesti do nasilja raznih vrsta, od kojih ista osoba, pod drugim okolnostima i uvjetima ne bi ni pomislila. Jednom riječju, poteškoća će biti demencija strasti, svađe, mržnje i nesporazuma.

Vidimo dokaze u tom smjeru u sadašnjem trenutku i naša je dužnost oglasiti upozorenje za dobrobit onih koji nisu već toliko uvrnuti da ne mogu shvatiti situaciju. Takve manifestacije zlih duhova – zloba, mržnja, zavist, svađa, zlobno govorenje, vrijeđanje iza leđa, klevete, itd., kruže oko ZAVJETA i onih koji su ga preuzeli, uz nasilje i protivljenje koje ne možemo drugačije objasniti. Čini se da su oni pod tim utjecajem nepropusni za argumente, za razum, ali otvoreni za svaku zamislivu sugestiju zla. Čini se da su potpuno izgubili duh ljubavi, duh Istine, duh zdravog uma. U početku smo bili omamljeni takvim uvjetima, koji su utjecali na neke koje smo visoko cijenili, ali konačno je došlo gore navedeno rješenje. U svjetlu toga cijela je situacija jasna. Poziva nas da imamo suosjećanja za zabludjele i da budemo na oprezu sami sebe.

Da ilustriramo: jedan dragi brat, na čije smo nasilno pismo protivljenja ukazali u našem izdanju od 15. Listopada, kasnije je bio opasno blizu mentalnog kolapsa, u vezi s kojim je primao duhovne poruke putem kucanja, ali je ipak bio toliko nespreman da mu ne padne na pamet da ispita izvor. Njegov um, iako prethodno skroman, bio je naveden da teži upravljanju STRAŽARSKOM KULOM, i pronašao je tipove i dokaze u Bibliji koji su ga naveli da pretpostavi da je Bog namjeravao promijeniti upravljanje Djelom Žetve. Pod utjecajem ovog pogrešnog razmišljanja, ovaj dragi Brat, kojeg smo jako voljeli i još uvijek volimo, napisao nam je užasno gorko pismo, za koje se u međuvremenu najljubavnije ispričao. On sada slobodno priznaje da je bio pod demonskim utjecajem i nadahnućem. Uspostavio je ravnotežu; slava Gospodinu! Ali žalimo što još nije položio ZAVJET ili ODLUKU Bogu; da očito još ne vidi da je upravo to stavka kojom je Protivnik ušao u njegov um. Ah! da je dragi Brat položio ZAVJET, kako bi to dokazalo moć Gospodnju za njegovu zaštitu, duž samih linija njegovog opkoljavanja:

(1) Želeći Božju vladavinu sve više i više u svom vlastitom srcu, zamolio bi Boga da ga drži poniznim i u strahu da ne pokuša zgrabiti nešto što mu Gospodin nije stavio u ruke.

(2) Ne bi li Odluka da se pažljivije nego ikad, ako je moguće, čuva svaka misao, riječ i djelo, pomogla ovom dragom Bratu da izbjegne svaku visoku maštu i spriječila ga da jezikom izgovori i perom zapiše oštre riječi koju je u međuvremenu povukao?

(3) Ne bi li izjava zavjeta da se svakodnevno sjeća radnika u žetvi i da razmatra svoje vlastite prednosti u

djelu žetve pomogla ovom dragom bratu, ispunjavajući njegov um i ruke radom koji mu je Gospodin već povjerio, i tako ga spriječili da žudi za, i pokušava shvatiti, ono što mu Gospodin nije povjerio?

(4) Ne bi li Rezolucija o oprezu protiv Spiritizma i Okultizma u svakom obliku upozorila brata protiv duhova, vizija, itd., koji su ga skoro doveli do propasti? Vjerujemo da bi to sigurno bilo tako i još se nadamo da će se Brat od srca staviti pod taj ZAVJET Gospodinu – nazivao li to ZAVJET ili ODLUKA.

Draga braćo, ne možemo izraziti našu duboku ljubav prema svima vama i interes za vašu dobrobit, niti možemo izraziti našu tugu što je naše nastojanje da vam pomognemo sugeriranjem ZAVJETA ili ODLUKE Gospodinu tako neljubazno primljeno od strane nekih, i probuditi u njima takvo protivljenje i neprijateljstvo. Što češće čitamo ZAVJET, to manje u njemu vidimo da može uzrokovati uvredu bilo kojem bratu ili sestri zdrave glave ili zdravog srca – to manje vidimo da bi se netko mogao razumno usprotiviti, osim ako njegova prosudba nije bila pogrešno vođena od zlih duhova, kao u gore navedenom slučaju. Mi ni u kom slučaju ne osuđujemo one koji nisu položili ZAVJET. To je njihova stvar. A ako su inače djeca Božja i očituju njegov duh, trebali bismo ih prepoznati, postupati s njima i voljeti ih u svakom smislu te riječi kao braću. Ako još ne vide važnost ove zaštite, vjerujemo da će je uvidjeti kasnije. Naša hitnost u vezi s ovom temom slična je onoj apostolovoj, kada kaže: „Zaklinjem vas, dakle, braćo, milosrđem Božjim, prikažite svoja tijela kao žrtvu živu, svetu, Bogu prihvatljivu, koja je vaše razumno služenje.” (Rim. 12:1.) I „Poravnite staze svojim nogama, da ne skrene s puta ono što je hromo.”

Nakon onoga čemu smo svjedočili o sili zla koja djeluje u umovima nekih i proizvodi karakteristike koje Apostol naziva „djela tijela i đavla”, jedva da možemo biti iznenađeni bilo čime što bi Protivnik mogao postići u tom smjeru. Ali dok se bojimo da i sami ne bismo došli pod bilo kakav takav utjecaj, i dok bdijemo i molimo se da ne padnemo u iskušenje, ne bismo trebali biti oboreni, niti spriječeni u bilo kojoj mjeri ili stupnju, u pogledu službe našem Kralju. On je sposoban i voljan držati u savršenom miru one koji mu vjeruju, one koji slijede njegova vodstva i približavaju mu se, čak i „pod sjenom Svemogućeg.” Zavjet je pomogao mnogima da zauzmu ovaj stav, hvala Bogu! A u omjeru koliko se bude uzimalo, vjerujemo da će još više pomoći, ne samo onima koji su ga uzeli, nego i onima koji ga nisu uzeli, ali su čuli i u određenoj mjeri cijenili njegov glas upozorenja. Apostolove riječi: „Tko će se održati u onaj zli dan,” nikada nam se nisu činile punije smisla nego sada, i nikada nismo više nego sada osjećali potrebu za svakim dijelom Božanskog oružja, i svaki konop koji nam je na raspolaganju da čvrsto privežemo žrtvu za oltar.

Dakle, dok još uvijek očekujemo napade Protivnika u smjeru materijalizacije, hipnotizma i okultizma općenito, uočavamo da zbog inokulacije naših umova zlim slutnjama, sveci se vjerojatno najviše moraju bojati. Važno je pitanje, kako se možemo zaštititi od ove podmukle zamke? Odgovor je, Držanjem vrlo blizu Gospodina. Očito bi najmanje odstupanje od načela pravednosti u našim mislima, najmanje kršenje pravde ili ljubavi u našim mislima, otvorilo put neprijatelju da ubrizga otrov, kvasac, zlobu, zavist, mržnju i svađu.

I dalje potičemo zavjet kao veliku pomoć u ovom vremenu stresa, i onaj koji ćete cijiniti sve više i više

dok budete razaznavali kako ga Gospodin koristi za vaš blagoslov i zaštitu. Ali ako, iz straha da ga ne možete zadržati, ili iz bilo kojeg drugog razloga, ne uspijete ga uzeti, savjetujemo vam da barem imate na umu njegove različite odredbe i nastojite oblikovati sve svoje različite poslove iz dana u dan u skladu po toj osnovi. Ali ne zaboravite da naša pomoć dolazi od Gospodina i da nam je ZAVJET od pomoći samo ako nam pomaže da mu se približimo i ostanemo u njegovoj ljubavi, i u skladu s njegovom božanskom Riječi, u mislima, u riječju, djelom.

